U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **L. M. T.**, zast. Mgr. Jaroslavem Pleskalem, advokátem, se sídlem Brno, Jakubské nám. 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 5. 2004, č. j. 36 Az 588/2003 – 42,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 31. 5. 2004, č. j. 36 Az 588/2003 – 42, zamítl žalobu žalobce podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 3. 2003, č. j. OAM-689/VL-11-05-2003, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Rozhodnutím žalovaného správního orgánu byla zamítnuta žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a současně bylo vysloveno, že se na cizince nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. Krajský soud v Brně dospěl v odůvodnění napadeného rozsudku k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal včas kasační stížnost žalobce (dále též jen „stěžovatel“). V kasační stížnosti uvedl pouze to, že má za to, že soud nedostatečně posoudil skutkový stav věci, a že splňuje důvody pro udělení azylu podle § 12, popřípadě § 14 zákona o azylu. Důvodem odchodu stěžovatele byly hlavně obavy o život v důsledku pronásledování. Politické přesvědčení stěžovatele je v rozporu s oficiální vládní politikou jeho země. Stěžovatel se domníval, že patří k ohroženým osobám a v případě návratu do vlasti by zcela určitě došlo k ohrožení jeho osoby.

K tomuto podání předložil plnou moc ze dne 20. 7. 2004, jíž zmocnil advokáta Mgr. Jaroslava Pleskala k tomu, aby ho zastupoval ve věci podání kasační stížnosti k Nejvyššímu správnímu soudu, a to ve všech právních úkonech, a aby vykonával veškeré úkony, nezbytné pro vyřízení věci, zejména aby přijímal doručované písemnosti, podával návrhy a žádosti, uzavíral smíry a narovnání, uznával uplatněné nároky, vzdával se nároků,

přijímal plnění nároků a jejich přijetí potvrzoval a aby podával opravné prostředky nebo se jich vzdával.

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 26. 7. 2004, č. j. 36 Az 588/2003 – 54, vyzval zástupce stěžovatele k předložení plné moci, která ho opravňuje jednat jménem stěžovatele v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Brně, a to ve lhůtě deseti dnů ode dne doručení tohoto usnesení. V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že nebyla připojena plná moc, která by opravňovala právního zástupce jednat jménem stěžovatele. Proto vyzval právního zástupce stěžovatele podle § 108 odst. 1 s. ř. s. tak, jak je ve výroku rozhodnutí uvedeno. Poté Krajský soud v Brně usnesením ze dne 26. 7. 2004, č. j. 36 Az 588/2003 – 55, vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, aby bylo zřejmé označení rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů rozhodnutí napadá, kdy mu bylo napadené rozhodnutí doručeno a návrh petitu rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Současně stěžovatele poučil, že nebude-li této výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne. V odůvodnění rozhodnutí pak citoval ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s., a konstatoval, že podání stěžovatele náležitosti uvedené ve výroku tohoto usnesení postrádá. Uvedená usnesení obdržel zástupce stěžovatele dne 30. 8. 2004.

Usnesením ze dne 27. 10. 2004, č. j. 36 Az 588/2003 – 60, vyzval soud stěžovatele k předložení řádné plné moci, která by opravňovala Mgr. Jaroslava Pleskala, advokáta, se sídlem Jakubské nám. 2, 602 00 Brno, jednat jménem stěžovatele v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí Krajského soudu v Brně č. j. 36 Az 588/2003 – 42 ze dne 31. 5. 2004, a to ve lhůtě deseti dnů ode dne doručení tohoto usnesení. V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že ke kasační stížnosti nebyla doložena řádná plná moc, která by opravňovala Mgr. Jaroslava Pleskala, advokáta, jednat jménem stěžovatele v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí Krajského soudu v Brně výše uvedeném. Proto soud stěžovatele vyzval tak, jak je ve výroku usnesení uvedeno. Současně byl stěžovatel poučen o tom, že nebude-li nedostatek kasační stížnosti ve stanovené lhůtě odstraněn, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne. Uvedené usnesení obdržel zástupce stěžovatele dne 11. 11. 2004. Na tuto výzvu reagoval zástupce stěžovatele podáním ze dne 12. 11. 2004 s tím, že předkládá řádnou plnou moc, kterou mu stěžovatel udělil k zastupování v tomto řízení. V plné moci ze dne 12. 11. 2004 plyne, že její obsah je v podstatě totožný s obsahem plné moci již předložené s podanou kasační stížností.

Poté byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti s tím, že stěžovatel není zastoupen advokátem, neboť z plné moci vyplývá, že byla udělena pro podání kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud především uvádí, že vychází z toho, že stěžovatel je v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem. Ačkoliv v nově předložené plné moci je znovu uvedeno, že tato je udělena k zastupování ve věci podání kasační stížnosti proti rozhodnutí Krajského soudu v Brně č. j. 36 Az 588/2003 – 42 ze dne 31. 5. 2004, vyplývá z podání zástupce stěžovatele, že podle jeho názoru jde o řádnou plnou moc, kterou mu stěžovatel k zastupování v tomto řízení udělil. Navíc v obou usneseních Krajského soudu v Brně, jímž byl zástupce stěžovatele vyzýván k doplnění plné moci, nebylo přesně stanoveno, jakým způsobem mají být nedostatky plné moci odstraněny, případně v čem krajský soud tento nedostatek plné moci spatřuje. Nejvyšší správní soud za této situace uzavírá, že nemá pochybnosti o projevu vůle stěžovatele o tom, že zmocňuje Mgr. Jaroslava Pleskala,

advokáta, k tomu, aby ho zastupoval v řízení o kasační stížnosti podané proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 5. 2004, č. j. 36 Az 588/2003 – 42. Za této situace tedy nutno dospět k závěru, že podmínka povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti splněna byla.

V posuzované věci Nejvyšší správní soud dále uvádí, že podle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně. Podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Jak vyplývá z výše uvedeného, krajský soud postupoval v souladu s ustanovením § 37 odst. 5 s. ř. s., když zástupce stěžovatele vyzval usnesením ze dne 26. 7. 2004, č. j. 36 Az 588/2003 – 55, k doplnění kasační stížnosti, přičemž v odůvodnění tohoto usnesení vyčerpávajícím způsobem popsal, jak má být kasační stížnost doplněna. Přestože zástupce stěžovatele uvedené usnesení obdržel 30. 8. 2004, na výzvu soudu uvedenou v usnesení ze dne 26. 7. 2004 žádným způsobem nereagoval.

Za této situace nutno dospět k závěru, že kasační stížnost nadále nesplňuje náležitosti předepsané v ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 103 odst. 1 s. ř. s. Nelze totiž odhlédnout od skutečnosti, že stěžovatelé jsou v souladu s ustanovením § 103 odst. 1 s. ř. s. povinni nejen poukázat na to, pod jaké ustanovení podřazují důvod kasační stížnosti, který namítají, tedy v rámci § 103 odst. 1 písm. a) – d) s. ř. s., ale jsou povinni tento důvod i obsahově popsat či formulovat, tedy uvést konkrétní skutečnosti, které k naplnění označeného důvodu kasační stížnosti v dosavadním řízení vedly. Za toto tvrzení však nelze považovat toliko obecné konstatování, že soud nedostatečně posoudil skutkový stav věci, a že stěžovatel splňuje důvody pro udělení azylu podle § 12, popřípadě § 14 zákona o azylu, a uvedení důvodu odchodu stěžovatele z vlasti.

Nejvyšší správní soud k tomu doplňuje, že není přípustné, aby za stěžovatele domýšlel, které skutečnosti a z jakých konkrétních pohnutek měli pro potřeby kasační stížnosti na mysli. Pro podporu tohoto svého názoru Nejvyšší správní soud odkazuje například na usnesení sp. zn. 6 Ads 21/2003, ve kterém uvedl „uplatní-li stěžovatel kasační důvody spočívající v citaci § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s., které blíže nekonkretizuje, nelze vyjít z toho, že je uplatněn důvod uvedený v § 103 odst. 1 s. ř. s. ...“. V posuzované věci však stěžovatel neuvedl ani důvod ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s., omezil se pouze na sdělení, že podle svého názoru splňuje důvody pro udělení azylu podle § 12 a § 14, a dále na to, z jakého důvodu odešel ze své vlasti. Takto formulovanou kasační stížnost považuje Nejvyšší správní soud za nedostačující ve smyslu ustanovení § 106 odst. 1 se zřetelem k ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatel byl řádně vyzván k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti a byl současně poučen o následcích nerespektování takového požadavku. Přesto však vytýkané vady v zákonné lhůtě neodstranil, a to i přesto, že je zastoupen advokátem. Se zřetelem k tomu, že nedostatečná kasační stížnost nebyla stěžovatelem doplněna, nebyly splněny podmínky ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s.

Za této situace nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnout, neboť tato nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení není možno pro tento nedostatek pokračovat.

Stěžovatel rovněž požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V situaci, kdy byla kasační stížnost odmítnuta, se Nejvyšší správní soud tímto návrhem již nezabýval.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. října 2005

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu